

Egyesületi hírmondó

Rovatvezető:
dr. Fauszt Anna

Szent Borbála-napi országos központi ünnepség

Egyesületünk küldöttgyűlésének kezdeményezésére december 4-e hivatalosan is a „Bányászok és Kohászok Napja” lett. A két szakma képviselői 2002. december 4-én a Gazdasági és Közlekedési Minisztérium (GKM), az Országos Magyar Bányászati és Kohászati Egyesület (OMBKE), a Magyar Bányászati Szövetség (MBSZ), a Bánya és Energiaipari Dolgozók Szakszervezete (BDSZ) és a Dunaferri Rt. közreműködésével szervezett központi állami ünnepség keretében emlékeztek meg védőszentjükről, Szent Borbáláról. Az ünnepségnek a magyar kohászat fellegvára, a Dunaferri Rt. a dunaújvárosi Bartók Béla Kamaraszínház és Művelődési Házban adott otthont, ezzel is jelképezve, hogy az OMBKE által a rendszerváltás után 1990-ben életre keltett Szent Borbála-napi ünnepség az egyesületben összekovácsolódott két szakma közös ünnepe.

Az országos eseményen a Kormány nevében *Csizmár Gábor* országgyűlési képviselő, a Foglalkoztatáspolitikai és Munkaügyi Minisztérium politikai államtitkára mondott ünnepi köszöntőt. Ezt követően *dr. Szerdahelyi György* a GKM energetikai főosztályvezetője, *dr. Rabi Ferenc* a BDSZ elnöke, *dr. Tolnay Lajos* az OMBKE elnöke és *Bokor Csaba* az MBSZ elnöke mondták el a jeles naphoz kapcsolódó ünnepi gondolataikat. Göncz Árpád, egykori köztársasági elnök, „tiszteletbeli bányász” üdvözlő sorait *dr. Zoltay Ákos*, az MBSZ főtitkára olvasta fel.

Dr. Tolnay Lajos beszédében az alábbiakat mondta:

„Tisztelt Ünneplők! Kedves Vendégeink! A 110 éves Országos Magyar Bányászati és Kohászati Egyesület tagsága és vezetése nevében köszöntöm a mai ünnepsé-

gen megjelenteket! Bányászokat és kohászokat egyaránt!

A mai nap – december negyedike – hagyománytisztelő szakmáink jeles napja.

Az a körülmény, hogy az egyesületünk egyik legjelentősebb pártoló tagja, a magyar kohászat fellegvárának számító Dunaferri Rt, valamint az OMBKE legnagyobb vidéki szervezete, a dunaújvárosi szervezet otthont adott az ünnepségnek és magára vállalta a mai ünnepség megszervezését, egyúttal jelkép is. Jelzi, hogy a mai naptól kezdve december negyedike a „Bányászok és Kohászok Napja”, a bányászok és kohászok államilag elismert napja. Annak a két egymással ősidők óta összefonódott, egymásra épülő szakmának a közös ünnepe, melyek ugyan az idő során a tudomány és technika egyre szélesebb skáláján specializálódtak, de e szakmák képviselői mindig összetartozónak érezték magukat. Egy szakmai egyesületbe tömörültek, keresték az együttgondolkodás, az együvé tartozás formáit. Együtt ünnepelnek és az ünnepeken együtt énekelik egymás himnuszát.

Közös az Alma Materünk, közösek a hagyományaink! A mai tudományok ismeretében nehéz lenne eldönteni, hogy a Selmecbányai Bányászati Akadémia 240 évvel ezelőtt felállított első tanszéke az Ásványtani, Kémlésveti és Kohászati Tanszék valójában bányász volt-e, vagy kohász. Az Akadémián végzetek hosszú ideig megkülönböztetés nélkül a bányász és kohómérnöki címet viselték.

Az összetartozás bizonyítéka, hogy a bányászok és kohászok 108 éve egyaránt „Jó szerencsét!” köszöntéssel üdvözlik egymást és a bányászhimnusz hangjai mellett mondanak utolsó „Jó szerencsét!” eltávozott társaiknak.

Bányász és kohász tagjaink összetarto-

zását szimbolizálta az, amikor ez év szeptemberében a világörökség részét képező Selmecbányán mintegy ötszáz magyar bányász és kohász kart karba öltve vonult fel a szalamander-ünnepségen.

A bányász-kohász összetartozásnak egész Európában hagyománya van. Ebben az évben egyesületünk tagsága megtisztelt vendégként vett részt a tizenkettedik Európai Knappen- und Hüttentag-on (Bányász- és Kohásznapon) Arnoldsteinben, ahol földrészünk különböző tájairól érkező 2500 bányász és kohász vonult fel Szent Borbálát ábrázoló zászlók alatt.

E jeles ünnepen persze fel lehetne tenni a kérdést, hogy Szent Borbála kinek a védőszentje? Szent Borbála tulajdonképpen a hirtelen halállal járó veszélyes szakmát űzők védőszentje. A bányászatot és kohászatot magába foglaló montanisztika ilyen. Én úgy gondolom, hogy Szent Borbála azoknak a védőszentje, akik azt magukénak választják, magukénak vallják és őrzik a megemlékezés hagyományát. Egyesületünk tagsága ilyen! Ők magától értetődően és egyhangúan védőszentjüknek tekintik Szent Borbálát.

Ez az egyesületi szellem keltette életre a rendszerváltás után az első Borbála-napi ünnepséget 1990. december 4-én a Szent Gellért-hegyi sziklakápolnában, ahol a bányászok és kohászok szentmise keretében azóta is évről évre rendszeresen megemlékeznek Szent Borbáláról. Az első hivatalos nagy állami ünnepség 1991-ben volt az Országos Magyar Bányászati és Kohászati Egyesület szervezésében a városmajori templomban, melyen a szentmisét a katolikus egyház feje, Paskay László bíboros úr tartotta, és amelyet Göncz Árpád köztársasági elnök is megtisztelt jelenlétével. A már hagyó-

mánná vált Szent Borbála-napi ünnepség így kezdődött.

Egyesületünk ezen ünnepi alkalommal kezdeményezte Göncz Árpád köztársasági elnöknel a Szent Borbála-érem alapítását, aki ezt felkarolva, kérésünket továbbította az illetékesekhez. Így született a miniszteri kitüntetés, mely a mai naptól kezdve egyesületünk tagsága kezdeményezésére már nemcsak bányászoknak, hanem a kohászoknak is adományozható.

Az első ünnepélyes Borbála-megemlékezés óta eltelt több mint tíz év alatt egyesületünk helyi szervezeteiben a bányászok és kohászok minden évben együtt ünneplik Szent Borbála napját, mint szakmaink napját. A közös országos méretű szakmai nap gondolata azonban fokozatosan háttérbe szorult. Ez volt az oka, hogy az OMBKE 2002. április 27-i küldöttgyűlése állást foglalt a szakmai összefogás erősítéséről és kimondta, hogy december 4-ét, vagyis Szent Borbála napját az egyesületünk által képviselt szakmák, a bányászok és a kohászok közös napjának tekinti.

A szakmaink egységét kívánjuk hangsúlyozni és erősíteni egyesületünkön belül és kívül. Ehhez kérjük a bányász és kohász szakmai szervezetek, szövetségek és érdekvédelmi szervezetek együttműködését és segítségét is.

Az Országos Magyar Bányászati és Kohászati Egyesület tagsága és vezetése nevében ezúton is megragadom az alkalmat, hogy megköszönjem a Dunaferri Rt. vezetésének azt a támogatást, mellyel egyesületünk célkitűzéseit a dunaújvárosi kohászat eddig is támogatta. Külön is köszönöm segítségét abban, hogy a magyar bányász- és kohászszakma első ízben közös állami központi ünnepség keretében ünneplheti védőszentjüket, Szent Borbála napját: Az első közös Bányász-Kohász Napot! Bízunk abban, hogy ez a rendezvény is segít felhívni a figyelmet a kohászszakma nemzetgazdasági jelentőségére.

Különös jelentőségű az, hogy pont Dunaújvárosban találkozunk. Közismert ugyanis, hogy a dunaújvárosi vaskohászat, a Dunaferri Rt. nehéz döntések előtt áll. Át kell neki is esnie azon a folyamaton, amin hazánkban már sokan kinnal-keservvel átestek a rendszerváltás óta. A világgazdasági folyamatok által diktált ra-

Kiemelkedő szakmai és az OMBKE-ben végzett lelkiismeretes egyesületi munkájáért Szent Borbála-érem kitüntetésben részesült:

Dr. Bakó Károly okl. km., az önt. szakoszt. vezetőségének tagja, a MÖSZ alelnöke, *Dallos Ferencné* okl. gépészmérnök, a BKL Kőolaj és Földgáz felelős szerkesztője, *Kárpáthy Erika* okl. bányamérnök, a BKL Bányászat szerkesztőbizottságának tagja, *Mendly Lajos* okl. bányamérnök, a történelmi bizottság tagja, *Nyirő Tamás* okl. bányam., a bányászati szakosztály tapolcai helyi szervezetének tagja, *Petrusz Béla* okl. gépészmérnök, a fémkohászati szakosztály elnöke, a MAL Rt. alelnöke, *Dr. Szűcs László* okl. km., a vaskohászati szakosztály elnöke, a Dunaferri Acélművek Kft. ügyvezető igazgatója, *Tasnády Tamás*, okl. bm., a bányászati szakoszt. budapesti helyi szervezetének titkára, *Zambóné Benkő Mária* okl. km., a Miskolci Egyetem Dékáni Hivatalának vezetője.

Kiemelkedő szakmai munkájáért Szent Borbála-érem kitüntetésben részesült:

Temesszentandrásyi Guido, a MAL Rt. Alumínium ágazat fejlesztési és minőségügyi vezetője

cionalizálási kényszerűségek előtt nem lehet kitérni, de nem mindegy, hogy mit lépünk és hogyan. A kényszerű átállás és privatizáció során vigyázni kell arra, hogy az elmúlt 12 év zömében kedvezőtlen acélipari privatizációs tapasztalatai ne ismétlődjenek meg! Ennek kapcsán olyan tökeerős partner bevonásáról kell gondoskodni, aki nem kizárólag az évtizedek alatt kialakított piac megszerzésében érdekelt, hanem az elkerülhetetlenül szükséges létszámleépítés mellett a korszerűsítéshez nélkülözhetetlen fejlesztésekről is gondoskodik, kapcsolódva a mielőbb beindítandó térségi fejlesztési programokhoz.

Ebben a folyamatban a dunaújvárosiak nem maradhatnak egyedül! Nemcsak a kormányzati és érdekvédelmi szerveknek van itt szerepe, de segítő szerepe kell legyen a szakmai civil szervezeteknek is!

Itt és most felajánljuk a Dunaferri Rt. vezetésének a négyezer fős egyesületünk szaktudását, tapasztalatait, kapcsolatrendszerét, a civil szervezetben rejlő lehetőségek kihasználását. Egyesületünk, mint a kohász szakma civil szervezete, a saját lehetőségein belül a jövőben is készen áll minden olyan együttműködésre, szakmai támogatás megadására, mely a hazai vaskohászat és ezen belül a Dunaferri Rt. szakmai célkitűzéseit elősegítheti.

Végezetül engedjék meg, hogy e jeles nap alkalmával az OMBKE tagsága és vezetése nevében magam is gratuláljak azoknak a kiváló szakembereknek, akik most átvehetik a gyönyörűen csillogó ezüst Szent Borbála-érmet; különösen azoknak, akik az egyesületben végzett

munkájukkal is kiérdemelték ezt a kitüntetést. A jelenlévők és a kitüntetettek egy része nem tagja egyesületünknek, de számítunk rájuk és reméljük, hogy sikerül egyesületünket olyan vonzóvá tenni, hogy hamarosan őket is tagjaink között üdvözölhetjük."

Az ünnepségen kitüntetések átadására került sor. Az OMBKE kezdeményezésére ez évben első alkalommal adományoztak a kiemelkedő, lelkiismeretes munkát végző kohász szakembereknek is Szent Borbála-érmet".

Az ünnepség rendezői magas művészi élményt nyújtó kultúrműsorral kedveskedtek a vendégeknek: *Pitti Katalin* operaénekes művésznő az alkalomhoz és az esemény hangulatához illeszkedő műsort adott. Az ünnepség második részében avatták fel a 10 éves fennállását ünneplő Magyar Bányászati Szövetség új zászlaját. A zászlót, annak tervezője *Pécsi L. Dániel* jelkép- és zászlótervező ismertette (ő tervezte a Szent Borbála-érmet is), majd *dr. Esztó Péter*, a Magyar Bányászati Hivatal elnöke avatta fel. A zászlóra elsőként *dr. Kovácsné Birchner Erzsébet*, a soproni Központi Bányászati Múzeum igazgatója, a „zászlónya” kötötte fel szalagját, majd öt követően *dr. Esztó Péter* (MBH), *dr. Szerdahelyi György* (GKM), *Rabi Ferenc* (BDSZ), *dr. Tolnay Lajos* (OMBKE) és *Hónig Péter* (Dunaferri Rt.) helyezték el szalagjaikat. Az ünnepség állófogadással zárult, ahol Hónig Péter, a Dunaferri Rt. elnök-vezérigazgatója mondott pohárköszöntőt.

☞ G. P. A.

Választmányi ülés a MOL Rt.-nél

Egyesületünk választmánya december 2-án tartott ülésén 27 szavazati joggal rendelkező és 11 tanácskozási joggal rendelkező résztvevő volt jelen.

Az ülést *dr. Tolnay Lajos* elnök nyitotta meg, üdvözölte *Hernádi Zsoltot*, a MOL Rt. elnök-vezérigazgatóját, az OMBKE egyik legnagyobb pártoló tagvállalatának vezetőjét.

Napirend

1. A MOL Rt. stratégiája
Előadó: *Hernádi Zsolt* elnök-vezérig.
2. Az érembizottság előterjesztése a 2003. évi küldöttgyűlésen átadandó egyesületi kitüntetések keretszámaira
Előterjesztő: *Kovács Loránd*, az érembizottság vezetője
3. Az alapszabály-bizottság tájékoztatója az alapszabály módosítására beérkezett javaslatokról, észrevételekről
Előterjesztő: *Dr. Tóth István*, az alapszabály-bizottság vezetője
4. Tájékoztató az OMBKE pénzügyi helyzetéről, felkészülés a 2003. évi terv készítésére
Előadó: *Dr. Gagy Pálffy András* ügyvezető igazgató
Felkért hozzászóló: *Molnár István*, az ellenőrző bizottság elnöke
5. Főtitkári tájékoztató az előző választmányi ülés óta eltelt időszak eseményeiről és az aktuális kérdésekről
Előadó: *Kovácsics Árpád* főtitkár
6. Egyebek

ad 1.

Hernádi Zsolt felhívta a figyelmet, hogy az OMBKE választmánya az első szakmai fórum, ahol a MOL Rt. stratégiáját ismerteti. Az érdekes előadáshoz a jelenlevők számos észrevételt fogalmaztak meg és kérdést tettek fel.

Az előadást követően *dr. Tolnay Lajos* bejelentette, hogy a legutóbbi választmányi ülés óta két tiszteleti tagunk hunyt el, *dr. Tóth Miklós* aranyokleveles bányamérnök és a napokban, 78 éves korában *Egerszegi János* okl. kohómérnök. Az elnök egy perces néma tiszteletadást rendelt el.

ad 2.

A napirend tárgyalása előtt az elnök bejelentette, hogy a salgótarjáni küldött-

gyűlés határozata alapján kezdeményezte a gazdasági miniszternél, hogy a Szent Borbála-éremet kohászok is kaphassák. Ennek alapján december 4-én Dunaujvárosban a központi Borbála-napon az egyesület érembizottságának előterjesztése alapján már öt kohász és öt bányász kaphat Borbála-éremet OMBKE előterjesztés alapján. Korábban az OMBKE csak 2-3 bányászra tehetett javaslatot.

Kovács Loránd: Az érembizottság a 2003 májusi küldöttgyűlésen kiosztandó egyesületi érmek egyes szakosztályokra jutó keretszáma a 2002 évvel megegyező javaslatot tesz.

Tiszteletti tagságra is lehet javaslatot tenni, 2003-ban legfeljebb négy új tiszteletti tagot lehet megválasztani.

A választmány az érembizottság javaslatát egyhangú szavazással elfogadta (*V. 9/2002 sz. határozat*).

ad 3.

Dr. Tóth István: A 90. és 91. küldöttgyűlés óta számos javaslat érkezett az alapszabály-bizottsághoz, melyeket a bizottság értékelt és szelektált. Az ezek után összeállított módosítási javaslatokat megküldte a helyi szervezetek vezetőinek és a szakosztályok vezetőinek. Erre a javaslatra már számos írásos észrevétel érkezett, melyek kiértékelése folyamatban van. Ha az egyesület az alapszabályon változtatni akar, akkor azt a 2003. évi küldöttgyűlésnek kell jóváhagynia, hogy már a változtatásnak megfelelően történhessék a 2004. évi tisztújító küldöttgyűlés előkészítése.

A változtatás fontosabb témái:

– Felmerült, hogy az egyesület kezdeményezze a „kiemelten közhasznú” minősítés bejegyzését a cégbíróságon.

– Mivel az egyesület vezető tisztségviselői igen elfoglaltak, ezért megfontolandó, hogy az alapszabályban csak évi két választmányi ülés legyen kötelezően előírva. Ettől függetlenül az éves munkatervben szükség szerint további ülések tervezhetők.

– A szakmáinkban a nagyvállalatok helyett egyre több kis gazdasági szervezet jött létre. A támogató gazdasági vállalkozásokkal szerteágazóbb kapcsolattartási rendszer jött létre. Ezért célszerű lenne, ha a kapcsolatokat ápoló szakosztályel-

nökök egyúttal az egyesület alelnökei is lennének.

– A napi gazdálkodási, pályázati munkában elengedhetetlen, hogy az egyesület operatív vezetésében felelősséget vállaló személyek képviselői jogát az alapszabály is tartalmazza.

– Ha az alapszabályon változtatunk, akkor az időközben felmerült nem koncepcionális jellegű, de finomítást érdemlő kérdésekben is ki kell használni a lehetőséget a módosításra.

A bizottság jelenlegi beszámolójában csak a munka mentére, jelenlegi állására vonatkozó tájékoztatásról van szó, ezért most nem kell határozni, de várnak minden további javaslatot, észrevételt, iránymutatást.

A beszámolót követően számos hozzászólás hangzott el. Hozzászólók: *dr. Tolnay Lajos*, *dr. Szabó György*, *dr. Takács István*, *dr. Pataki Attila*, *dr. Lengyel Károly*, *Katkó Károly*, *dr. Tardy Pál*.

ad 4.

Dr. Gagy Pálffy András: Az egyesület 2002. november végi pénzügyi helyzetéről, illetve a költségvetés teljesítésének állásáról készített táblázatokat a jelenlevők a helyszínen megkapták. A 2002. évet az egyesület nyereséggel fogja zárni, és kb. két hónapig a likviditással nem lesz probléma. 2003. február lesz a likviditás szempontjából kritikus.

A tervezett egyéni tagdíjaknak több mint 95 százalékát a tagdíjmelés ellenére a tagok befizették. A pártoló tagvállalatok esetében az előző évhez képest csökkentek a befizetések, különösképpen a célszámokra irányuló laptámogatások. Fedezet hiányában 2002-ben mindhárom lapnak csak 5-5 száma jelent meg.

A központi költségek összességében közel időarányosan teljesültek.

A 2003. évi tervhez szükséges adatokat a szakosztályok január végéig adják meg. A létszámtervet január közepéig kell egyeztetve véglegesíteni. A szakosztályok megkapták azok névsorát, akik 2001-ben sem fizettek tagdíjat. Ők kikerülnek a tervlétszámból (2003-ban már lapot sem kapnak) és a szakosztályoknak kell állást foglalniuk, hogy törleendő-e véglegesen a tagnévsorból?

A választmánynak határozni kell a

tagdíj kérdésében. Bár a jövő évi költségvetést segítené, de mégsem szükséges a tagdíj emelése. A tagdíjfizetési fegyelemre kellene továbbra is nagyobb súlyt helyezni.

A fémkohászati szakosztály javasolta, hogy a jövőben kíséreljük meg a szakképzési hozzájárulást mint vállalati támogatási lehetőséget is igénybe venni. Mivel jelenleg az egyesület tevékenységi körében nem szerepel a szakoktatás, ezért a MTESZ-en keresztül lehetne a szakképzési hozzájárulásból részesülni.

Molnár István: Az ellenőrző bizottság év közben rendszeresen és folyamatosan vizsgálja az egyesület gazdálkodásával kapcsolatos ügyeket. Az EB az ügyvezetés törekvéseivel egyetért.

Podányi Tibor: Nem ért egyet azzal, hogy 2003-ban nem emelünk tagdíjat. Ez ugyanis azt fogja eredményezni, hogy jövőre egy lépésben nagyobb tagdíjemelésre kényszerülünk.

Kovacsics Árpád: Meggondolandó, hogy a fokozatos kis tagdíjmelés mellett döntsünk és kb. 5%-os tagdíjmelést vállaljunk fel.

A választmány egy ellenszavazat és egy tartózkodás mellett a tagdíjmelést elfogadta (*V. 10/2002 sz. határozat*).

ad 5.

Kovacsics Árpád:

Az előző választmányi ülés óta eltelt időszak nagyrendezvényei:

- bányászati szakigazgatási konferencia,
- bányász-kohász-erdész találkozó,
- „A magyar bányászat és kohászat az EU-csatlakozás előtt” konferencia a Hungexpón,
- ICSOBA konferencia Bécsben,
- Knappen- und Hüttentag,
- Clean Steel nemzetközi konferencia,
- nyersvas- és acélgyártó konferencia,
- kőolaj- és gázipari vándorgyűlés,
- 50 éves az öntészeti szakosztály,
- selmeci szalamander és kapcsolódó ünnepségek.

• A soproni bányász-kohász-erdész találkozón a vártnál kisebb volt a részvétel.

• A Selmecebányán megtartott ünnepélyes választmányi ülés alkalmával felmerült, hogy az OMBKE megalakulásának helyszínén, az épület falán magyar nyelvű táblát is el kellene helyezni. A nemzetközi kapcsolatok bizottsága vizsgálta meg a lehetőségeket.

• A választmányi tagok adományaiból a selmeci honvédszobor felújítása elkészült, melyet a szalamander alkalmával méltó körülmények között felavattunk.

• A Múzeum krt.-i ingatlant a korábbi választmányi határozatok alapján októberben bérbé adtuk három éves opcióval egy nyelviskolának. (Bérleti díj: 200 ezer Ft/ hó + rezsi)

• Kezdeményeztük, hogy a központi állami Borbála-ünnepség a bányászok és kohászok közös ünnepe legyen. Kezdeményeztük a gazdasági és közlekedési miniszternél, hogy kohászok is kaphassanak Szent Borbála-érmeket. A miniszteri rendelet módosítása révén évente öt kohász kaphat Borbála-érem miniszteri kitüntetést. A jövőben ki kell alakítani a kitüntetési javaslatok előterjesztésének menetrendjét, mivel a rendelet szerint a Borbála-éremre egyeztetett javaslatot kell tennünk a szakmai szövetségekkel és az illetékes szakszervezetekkel.

• Elkészült a négy nyelvű (magyar, angol, német, svéd) kohászati értelmező szótár. Az Interneten a *www.metallin-gua.com* című honlapon hozzáférhető.

• Az OMBKE december 3-án aláírja az Erdélyi Magyar Tudományos Társasággal a korábbi együttműködési szerződés meghosszabbítását. Kérjük a szakosztályokat és szakbizottságokat az együttműködés ápolására.

Dr. Tardy Pál: A MTESZ alelnökeként találkozott a közelmúltban a Kárpát-medence műszaki egyesületeinek képviselőivel. Az egyesület részéről *dr. Fazekas János és Dánfy László* volt jelen. Elhatározták, hogy megalakítják a Kárpát-medence mérnökszövetségeinek szervezetét.

Dr. Gagy Pálffy András: A bányász-kohász-erdész találkozót 2004-ben a tisztújító küldöttgyűléssel együtt célszerű megtartani, ezzel felelevenítjük azt a korábbi szokást, miszerint a közgyűlések kisebbfajta ünnepélyvel párosultak.

A választmány egyhangú szavazással elfogadta a következő bányász-kohász-erdész találkozóra vonatkozó javaslatot (*V. 11/2002 sz. határozat*).

Dr. Sohajda József: Az elmúlt időben két nagyrendezvénye volt az öntészeti szakosztálynak: a szakosztály megalakulásának 50 éves évfordulója és az Öntödei Múzeum nemzetközi kiállítása. Meglakult az öntésszakma regionális csoportja, mely a napokban tartja megbeszélését.

ad 6.

Kovacsics Árpád: Az OMBKE megalakulásának 110 éves évfordulója alkalmával összeállt egy kézirat, mely az egyesület 110 évének legfontosabb mozzanatait, adatait, dokumentumait és tagjaira vonatkozó információkat tartalmazza. Egyúttal tartalmazza a 110 éves évforduló kapcsán Selmecebányán elhangzott magyar és külföldi előadásokat. A tartalomjegyzéket a választmányi tagok megkapták. Ha van ehhez észrevételük, akkor azt adják meg.

Javaslatokat kér a vezetőség a 2003 májusában tartandó küldöttgyűlés helyszínére. Ha nincs olyan jelentkező, aki a rendezés költségeiből is vállal magára, akkor Budapesten tartjuk.

Ősz Árpád: A vándorgyűlést követően a kőolaj-, földgáz- és vízbányászati szakosztályon belül létrejött a gázszállítási szakcsoport, melyben 9 régi és 22 új tag van Beregdaróctól Mosonmagyaróvárig. Újraszervezték a szakosztály budapesti helyi szervezetét is.

A választmányi ülés végén Dr. Tolnay Lajos elnök átadta *dr. Éva András* okl. kohómérnöknek az ICSOBA 25 éves jubileumi érmeket, melyet a kitüntetett Bécsben nem tudott átvenni.

Az OMBKE választmányának határozatai (2002. december 2.)

V. 9/2002 sz. határozat:

A választmány jóváhagyja az érembizottságnak a 2003. évi küldöttgyűlésen kiosztható egyesületi kitüntetések keretszámaira vonatkozó előterjesztését.

V. 10/2002 sz. határozat:

Az OMBKE 2003-ra szóló egyéni tagdíja: a.) teljes összegű tagdíj 5000 Ft/év b.) a 70 éven aluli nyugdíjasok és a házastársak tagdíja 2500 Ft/év c.) a 70 évet elérő, illetve a 70 éven felüliek és a diákok tagdíja 500 Ft/év d.) a tiszteleti tagok tagdíja önkéntes

V. 11/2002 sz. határozat:

A következő bányász-kohász-erdész találkozót az OMBKE 2004-ben Miskolcon rendezi meg, a tisztújító küldöttgyűléssel együtt.

Összeállítva az ülés jegyzőkönyve alapján

85. születésnapját ünnepelte

Jánossy Kázmér 1917. november 25-én született Petroszényben. Középiskoláit a segesvári gimnáziumban végezte. 1944-ben Sopronban szerzett kohómérnöki oklevelet.

1943 novemberétől a Magyar Amerikai Olajipari Rt.-nél dolgozott, előbb a tervezési osztályon, majd 1947-től a geofizikai osztályon. 1950-ben átkerült az Állami Eötvös Lóránd Geofizikai Intézet-hez, ahol 1952 májusáig mint önálló tudományos kutató dolgozott.

1952 júniusától 1960 májusáig a Vasipari Kutató Intézet öntödei osztályán dolgozott, mint tudományos munkatárs. Öntöttvas nemesítési és gömbgrafitos öntöttvas, valamint temperöntvény kutatásokkal foglalkozott.

1960 májusától 1977 végéig a Magyar Szabványügyi Hivatal kohászati osztályán műszaki főelődökként öntészeti, anyagvizsgáló és hegesztési szabványok kidolgozásával foglalkozott. 1967-ben hegesztési szakmérnöki oklevelet szerzett.

Nyugdíjba vonulása után 1992-ig az Országos Műszaki Könyvtár és Dokumentációs Központnál végzett műszaki dokumentációs és fordítási munkát.

1994-ben Miskolcon aranyoklevelet kapott.

80. születésnapját ünnepelte

Bálint Elemér 1922. december 13-án született Hidashollóson. Tanulmányait az Állami Mechanika és Elektromos Felsőipari Iskolában végezte. 1942-ben a Magyar Siemens Műveknél kezdte pályafutását. 1946-ban tervezőként a NIK gyártervezési főosztályára került, amely önálló vállalattá alakult át, és Kohászati Tervező Iroda, majd később KGMTI-KOGÉTERV néven működött.

1960–72-ig a kohógéptervezési osz-

tály vezetőjeként dolgozott. Ez idő alatt irányította az LKM durvahengermű rekonstrukciójának géptervezését. 1972-ben kinevezték a kohászati és darugéptervezési főosztály vezetőjévé, majd a Kohászati Gyár- és Berendezés Tervező Iroda vezetésével bízták meg. Az ekkor megvalósuló nagyberuházások tervezését végezték, ez szükségessé tette az iroda szervezetének átalakítását és a generáltervezési szemlélet kialakítását.

A többszöri Kiváló Dolgozó elismerések mellett a következő kitüntetésekben részesült: Munka Érdemrend bronz fokozat (1964), „Budapestért” Emlékplakett (1969), Munka Érdemrend bronz fokozat (1973), Kiváló Munkáért (1978), Munka Érdemrend ezüst fokozat (1980), Kiváló Kohász (1985), Dunai Vasmű korszolóműi tevékenység (1986).

Az OMBKE tagjaként részt vett a KOGÉPTERV helyi szervezet vezetőségének munkájában, tevékenyen közreműködött az OMBKE rendezvényein.

Pittner Magdolna kohászatechnikus egyesületünknek 1954 óta tagja, december 17-én ünnepelte 80. születésnapját.

A közép- és gyorsgépíró iskola elvégzése után a Telfonygyár Rt. szolgálatába lépett mint tisztviselő. Innen négy év után az Arovit Konzervipari Vállalathoz került.

1945-ben a Magánalkalmazottak Szakszervezete a Jóvá-tételi Hivatal ipari főosztályára Sebestyén János mellé közvetítette ki. Innen *Sebestyén János* az alábbi munkahelyekre vitte magával: Nehézipari Központ, Iparügyi Minisztérium Nehézipari Csoportfőnökség, Nehézipari Beruházási Vállalat vezérigazgatóság, Dunai Vasmű gondnokság.

Innen kb. egy évi munka után *Bozovszky Ambrus* vezérigazgató mellé került mint titkárnő és a titkárság vezetője. 1957 májusában a DV budapesti ki- rendeltségére mint műszaki előadót vették fel. Dunaújvárosi tartózkodása alatt elvégezte a kohóipari technikum metallurgus szakát. Innen ment át a Kogépterv

műszaki főosztályára, ahonnan 1978. december 31-én vonult nyugdíjba mint export előadó.

Az egyesületbe 1954-ben lépett be. 1970-ben részt vett a Clean Steel konferencia szervezésében. Azóta különféle megbízásokkal dolgozott az egyesületben, először mint a vaskohászati szakosztály ügyintézője, majd mint tagnyilvántartó.

Dr. Rempert Zoltán okl. kohómérnök, egyesületünk tiszteleti tagja Alsóságon született, a Pápai Kollégiumban érettségizett, Sopronban 1946-ban szerzett mérnöki, Miskolcon 1964-ben doktori oklevelet.

1946-tól 1982-ig a vaskohászati tevékenykedett mint hengerész szakember. Volt üzemmérnök, üzemvezető, gyárrészlegvezető a Diósgyőri Vasgyárban, hegerműfőnök a Csepeli Acélműben, 27 éven át főmérnök a Lőrinci Hengerműben. Eredményeket az ötvöztött rudak és a mikroötvözésű lemezek, továbbá a nagy Dunahidak (Erzsébet-híd, újvidéki híd) lemezeinek gyártásában ért el. Tudományosan az újrakristályosodás, vastagsághatás és anizotrópia jelenségeit kutatta. A Bányászati és Kohászati Lapoknak 50 éven át rendszeres cikkírója, két cikluson át szerkesztőségi tagja volt. Jelentős számú könyv szerzőjeként vagy társszerzőjeként szerepel. Hosszabb idő óta a hazai vasgyártás múltját kutatja.

Egyesületi munkát a vaskohászati szakosztály keretében végzett a hengerész szakcsoportban, a nívódíj bizottságban, jelenleg a történeti munkabizottságban. Az egyesület Zorkóczy- és Soltz-éremmel tüntette ki, 1987-ben tiszteleti taggá választotta.

Vass Tibor kohászatechnikus 1922. november 1-jén született Ózd-Sajóvárványban. 1939. június 26-án kezdett dolgozni az Ózdi Vas- és Acélgépgyár gépműhelyében. 1944. december 1-jén az ózdi hadüze- mi parancsnokság bevonultatta Salgótarjánba hadiüzemi munkásként. Amikor külföldre akarták századukat irányítani,

megszöktek. Súlyosan megsebesült, 70%-os hadirokkant lett.

Felépülése után az ózdi gyárban dolgozott tovább. Két évig a gyár kulturális osztályát vezette, majd 21 éven keresztül az igazgatóság termelési apparátusában előadói feladatokat töltött be. Közben 1960-ban kohászmérnöki képzést szerzett. 1962-ben Ózdon létrehozták a Megyei Múzeumok Baráti Köre ózdi csoportját, majd üzemtörténeti csoportot szervezett, melynek a vezetője lett. Az ipartörténeti kiállításokból kiemelkedik 1970-ben a „125 éves az ózdi gyár” című kiállítás. Ennek gazdag anyagából 1971-ben hozták létre a gyártörténeti bemutatót, melyet 1975-ben múzeumi rangra emeltek. Tizenkét évig volt a Kohászati Gyártörténeti Múzeum vezetője. Ezalatt negyven időszaki kiállítás rendezésében vett részt.

1979-ben Móra Ferenc-emlékéremmel tüntették ki, 1982-ben Alkotói Nívódíjban részesült az OKÜ-nél, 1993-ban Ózd Városáért kitüntetett díjat kapott. 1995-ben Miskolcon a Hermann Ottó Múzeumtól Istvánffy Gyula-díjat és emléklapet kapott. Ipartörténeti kutatásokkal ma is foglalkozik. Eddig negyven kisebb-nagyobb tanulmánya és két könyve jelent meg. Kiadás előtt áll „Az ózdi nyersvasgyártás története” című munkája.

Wunderlich János okl. gépészmérnök november 1-jén töltötte be 80. életévét.

A Budapesti Állami Felsőipariszkola gépészeti tagozatát 1943-ban végezte el. A Budapesti Műszaki Egyetem Gépészmérnöki Karának esti tagozatán 1955-ben szerzett oklevelet.

Munkahelyei, beosztásai:

1943–48: NIK, majd a Kohó- és Gépipari Minisztérium Tervező Irodáiban tervezőtechnikus, tervezőmérnök, osztályvezető. 1962–83: Kohászati Gyárépítő Vállalat osztályvezető, irodavezető, főosztályvezető. 1948 óta az ipari kemencék, tüzelőberendezések tervezésével foglalkozott. A kohó- és gépipar terüle-

tén számos kemencét tervezett, és a tervezéseket irányította. Ipari kemence témakörben kilenc szabadalomban társfelaláló.

1956–57-ben a Műszaki Egyetem Gépgyártástechnológiai Tanszékén mint gyakorlatvezető működött.

1983 óta a HT. Hő- és Tüzeléstechnikai Kft.-ben mint szakértő dolgozik.

75. születésnapját ünnepelte

Ferling György okl. villamosmérnök 1927. november 27-én született Sopronban. Középiskolai tanulmányait a Soproni Állami Széchenyi István Gimnáziumban végezte, majd a Budapesti Műszaki Egyetemen 1951-ben szerezte meg erősáramú villamosmérnöki oklevelét.

Mérnöki pályafutása az akkor épülő Inotai Alumíniumkohóban 1951. október 2-án kezdődött. Egy éven át mint üzemmérnök vett részt az alumíniumkohó építésében, a villamos berendezések szerelésében és üzembe helyezésében. 1953-tól az egyenirányító-üzem vezetőjeként dolgozott, majd 1954 júliusában a villamos osztály vezetőjévé, egyben a vállalat főenergetikusává nevezték ki.

1987. december 31-ével több mint 36 évig ugyanazon munkahelyen és lényegében változatlan munkakörben eltöltött munkaviszony után helyezték nyugállományba.

Kitüntetései: Munka Érdemrend ezüst fokozat, Munka Érdemérem, Kiváló Felaláló ezüst és Kiváló Újító bronz fokozata, a Nehézipar Kiváló Dolgozója három alkalommal, Kiváló Dolgozó három alkalommal.

Az OMBKE-nak 1963 óta tagja. Üzemi munkája mellett 5 éven át a Várpalotai Villamosipari Technikum esti tagozatán a villamos szaktárgyakat tanította.

A Budapesti Műszaki és Gazdaságtudományi Egyetem Tanácsa 2001. szeptember 7-én aranydiploma adományozásával ismerte el 50 éves értékes mérnöki tevékenységét.

Soltész István okl. kohómérnök, tiszteleti tag december 23-án ünnepelte 75. születésnapját.

Kohómérnöki oklevelet 1951-ben szerzett Sopronban. Két évig a miskolci Nehézipari Műszaki Egyetem metallográfiai tanszékén volt tanársegéd, ahonnan az Oktatásügyi Minisztériumba helyezték. Innen került a KGM Vaskohászati Igazgatóságára, ahol alkalma nyílt az ország valamennyi kohászati vállalatának megismerésére. Ezt követően fontos beosztásokat töltött be.

1951–55: Fémtermia Vállalat igazgatója Apcon.

1955–63: Metallokémia Vállalat igazgatója Nagytétényben.

1963–72: Csepeli Fémmű igazgatója.

1972–78: Csepel Művek ált. vezérigazgató-helyettese, ill. vezérigazgatója.

1978–86: Ipari Miniszterhelyettes.

1986-ban saját kérelmére nyugdíjba vonult.

Gazdasági munkáját számos kitüntetéssel ismerték el. Többek között: Munka Érdemrend ezüst és arany fokozata, Kohászat Kiváló Dolgozója három alkalommal.

Az egyesületnek 1949-től tagja. Több tisztséget töltött be. Volt a fémkohászati szakosztály elnöke, az egyesület alelnöke, majd 10 éven át elnöke. Egyesületi munkájáért Soltz Vilmos- és Zorkóczy Samu-emlékérmeket kapott, majd 2000-ben tiszteleti tag lett.

Az alma materrel állandó kapcsolatot tartott, amit 1987-ben Signum Aureum Universitatis kitüntetéssel ismertek el.

Vendég József gépészmérnök 1927. július 10-én született Székesfehérvárott. A polgári iskola elvégzése után a repülőtéren működő 4. Önálló Repülőgépjavító Műhelyhez ment ipari tanulónak, majd a Vadásztöltény-Gyutacs Gyárba került, Bori Pál gépműhelyében tett szakvizsgát.

1945 márciusától június 29-ig szovjet fogságban volt.

A Magyar Bauxitbánya székesfehérvári üzeméhez 1945. október 30-án ment dolgozni, ahol a háború nyomai még

nagyon látszottak. Első nagy munkájuk a Préskovács háborús belövést kapott 15 tonnás darujának javítása volt, amit ún. függőállványról végeztek.

1948-ban a Présműbe került, 1951-től, a Morane préstartály felrobbanása után művezetői kinevezést kapott. 1947-ben gépipari technikum tanulmányainak befejezése után két évig üzemtechnikusként dolgozott. 1961-ben az új Présmű indulásakor ismét művezető lett az új üzemben. 1962-ben egy újítása kapcsán bevezette a lengőtűskés központos cső sajtolását. 1971-től a műszaki főosztályra került technológusnak, 1973-tól részlegvezető, majd a gyáregységek átszervezése után ismét művezetői munkakörben dolgozott 1981-ig. 1982-től diszpécserként tevékenykedett bal esetéig. 1984. január 16-tól nyugdíjba vonult.

70. születésnapját ünnepelte

Baranyai Róbert okl. gépészmérnök 1932. november 14-én született Újpesten. 1951-ben elvégezte a gépipari technikumot. 1965-ben fejezte be tanulmányait a miskolci Nehézipari Műszaki Egyetem Gépészmérnöki Karán.

1951 óta dolgozott a Kogéptervnél, illetve annak elődeinél mint szerkesztő, majd mérnök, és 1976-tól mint műszaki igazgatóhelyettes. 1988-ban nyugdíjba ment.

Részt vett a magyar ipar nagyberuházásainak tervezésében. Kiemelt feladatai az öntödei program (Sopron, Soroksár, Kecskemét, 16 kis öntöde), az ÓKÜ acélmű-rekonstrukció, az RDH dróthengermű, az LKM generátor, a kombinált nemesacélmű, a FAM tervezése, valamint a DV kohó, hengerművek, oxigénes konverteres acélmű, FAM, koksolómű megvalósításában való részvétel volt.

Kitüntetései: két esetben Kiváló Kohász, Munka Érdemrend ezüst fokozata 1975-ben, arany fokozata 1982-ben.

1975-től nyugdíjazásáig az OMBKE KOGÉPTERV helyi csoportjának elnöke volt.

Részt vett és ma is részt vesz a budapesti helyi csoport és a központi szervek munkájában, rendezvényein. 2002-ben megkapta a 40 éves egyesületi tagságért a Soltz Vilmos-émlékmet.

Krakler László okl. kohómérnök 1932. december 24-én született Zalabaksán. A pécsi állami Nagy Lajos Gimnáziumban érettségizett, majd a miskolci Nehézipari Műszaki Egyetemen 1956-ban kitanuteltéses technológus kohómérnöki diplomát szerzett. Egy évig az egyetem Metallográfia Tanszékén maradt tanársegédként.

1957-ben kezdett dolgozni a Csepel Művek Fémhívőüzemében. A cső- és rúdhívő üzemben volt üzemmérnök, ahol a szektor- és profilgyártással foglalkozott, valamint kísérleteket folytatott alumíniumbronz rudak és nemesíthető rézötvtözetek gyártására.

1964-től a vállalat főtechnológusaként részt vett a finomkohászati, valamint a színesfém-rekonstrukció tervezésében, majd műszaki igazgatóként a kivitelezés irányításában.

1979–82-ig a Csepel Vas- és Fémhívőüzem fémkohászati fejlesztési főmérnöke volt. 1982-től 10 évig a Metalloglobus kereskedelmi osztályának vezetőjeként tevékenykedett.

Miniszteri kitüntetésként a Kohászat Kiváló Dolgozója címet kapta a KGST színesfémkohászati bizottságában kifejtett munkájáért.

Mikus Károly okl. kohómérnök 1932. december 4-én született Mosonszenjánoson. Iskoláit érettségiig Budapesten, majd Miskolcon a Nehézipari Műszaki Egyetemen végezte. Okl. kohómérnöki diplomát szerzett.

Munkába állástól nyugállományba vonulásáig a Csepel Művek Vas- és Acélöntödejének dolgozója volt, először mint technológus, majd főtechnológus, majd

tervezőmérnök és főtervező. Számos szakkönyv társszerzője ill. szakdolgozat írója és előadója.

Az egyesületnek a csepeli helyi csoport megalakulásától tagja.

Kitüntetései a BKL lapokban megjelentek.

Rózsa Jenő okl. kohómérnök 1932. november 6-án született Hódmezővásárhelyen. Középiskoláit részben Hódmezővásárhelyen, részben Szegeden végezte, majd a Nehézipari Műszaki Egyetem Kohómérnöki Karán 1957-ben technológus kohómérnöki oklevelet szerzett.

Szerződéses mérnökékként egy évet dolgozott a Mérleggyár Vállalat technológiai osztályán, majd két éven keresztül az Egyetemi és Kutatóműszereket előállító KTSZ-nél műszaki vezetőként dolgozott.

Szakmai ismerete visszahívta a Mérleggyár Vállalat hőkezelő üzemvezetői állásába, majd a Mérleggyár Vállalat vasöntödejének lett a vezetője 1962 augusztusáig. Ekkor a NIM Villamosenergia Felügyelete termikusenergia-gazdálkodási osztályára kerül.

1970-től a Kohászati Gyárépítő Vállalat generáltervezési osztályára került főtervezőnek, majd műszaki osztályvezetőnek. A hetvenes évek során elvégezte a Közgazdasági Egyetem Továbbképző Intézetében az „Értékelemzési” tanfolyamot, és a vállalat értékelemzési csoportjának a vezetője lett.

1970-ben az Állami Energia és Energiabiztonságtechnikai Felügyelethez került, ahol a gáz és a villamos energia teljesítménygazdálkodás területén dolgozott, és több éven át értékelő tanulmányokat állított össze.

1987-től a Metallotechnika Innovációs Park Kft. kohászati kutatási osztályának vezetőjeként dolgozott nyugdíjazásáig.

Jubiláló tagtársainknak további tevékeny éveket, jó egészséget és sok sikert kívánunk!

Jó évet zárt az OMBKE mosonmagyaróvári területi szervezete

A területi szervezet 2002. november 8-án tartotta évzáró taggyűlését az Akócs Malomban. *Ferencz István*, a szervezet elnöke köszöntötte a megjelent kollégákat. Örömet fejezte ki, hogy szép számban megjelentek a vasöntészet, a fémöntészet valamint a fémkohászat (korundgyártás) szakemberei. A megjelentek egy perces néma felállással emlékeztek meg az elmúlt időszakban elhunytokról.

Csutak István, a területi szervezet titkára beszámolt a területi szervezet 2002. évi tevékenységéről.

A szakmai rendezvények közül – ezúttal is – kiemelkedett a kilencedik alkalommal Mosonmagyaróváron és Dunaszigetén megrendezett tudományos szakmai nap és baráti találkozó. A rendezvény résztvevői elismeréssel nyilatkoztak a szakmai és kulturális programokról. Bízunk abban, hogy a 2003-as folytatás – ami a 10. szakmai összejövetelt is jelenti – hasonló jó légkörben zajlik le.

A titkári beszámoló kitért az ugyancsak hagyományosnak számító erdélyi körútra,

a Gábor Áron Alapítvány tagjaival és a 15-ös Székely Határőrezred obsitosáival való találkozásokra is. A legutolsó alkalommal a hazai küldöttség három Emléklakett átnyújtásával erősítette az eddig már kialakult jó, baráti kapcsolatot.

A továbbiakban elhangzott, hogy az OMBKE helyi szervezetének, valamint az öntészeti és fémkohászati szakosztálynak az együttműködése gyümölcsöző, és az elért eredményeket mindkét szakosztály vezetősége is méltányolta.

A titkár elismerően nyilatkozott a területi szervezet kapcsolatáról az öntészeti és a fémkohászati szakosztállyal, valamint a székesfehérvári, kecskeméti, ajkai, inotai, Mindszenti szakemberekkel. Jó a kapcsolatuk a Miskolci Egyetem öntészeti és fémkohászati tanszékének vezetőivel is. Mindez jelentősen hozzájárult a különböző helyeken rendezett szakosztályi összejövetelek változatos programjaihoz.

Befejezésül tájékoztatás hangzott el a 2003-ban tervezett szakmai programokról.

A titkári beszámolóhoz több hozzászólás is elhangzott. A jelenlévők egyetértettek a beszámolóval, azt elfogadták. Egyúttal kifejezésre juttatták, hogy 2003-ban is méltó módon kívánnak az OMBKE szakmai rendezvényein közreműködni.

Befejezőként a területi szervezet elnöke megköszönte a tagság aktivitását, sokirányú tevékenységét. Egyben utalt arra is, hogy az OMBKE és a két szakosztály vezetősége is kifejezésre juttatta elismerését a mosonmagyaróváriak szereplését illetően. Az elkövetkezendő időszakban is hasonló munkára számítanak – hangzott el az elnöki zárzó során.

A taggyűlés fehér asztal melletti beszélgetéssel fejeződött be. Szóba kerültek a különböző szakmai rendezvények, az erdélyi kirándulás, üzemlátogatások. Ezek után számítani lehet arra, hogy 2003-ban is hasonló aktivitással folytatódik az egyesületi munka Mosonmagyaróváron. Úgy legyen! Jó szerencsét!

 Dr. László László

Hagyományápolás Kálozon

Dr. Zsámboki László kutatásai alapján tudhatjuk, hogy a bányászhimnusz meghatározó, első részének egyértelműen *Kunoss Endre* a szerzője, aki a kálozi református temetőben nyugszik, akinek sírját a Bakonyi Bauxitbányák Rt. újjátotta fel, és Káloz község lakói tartják rendben. A felújított sír ünnepélyes avatására 1995. október 27-én került sor a BDSZ-OMBKE közös rendezésében.

Az ünnepélyes avatást csendes évek követték, és a sír újra feledésbe merült volna, ha egyesületünk székesfehérvári területi szervezete nem tekinti önként vállalt kötelességének az „új bányászati hagyomány” ápolását, évente halottak napját követően a sír meglátogatását, a káloziakkal együtt az emlékezés tartását. Meghívásunkra egyesületünknek előbb csak egy-két, majd egyre több csoportja jött el Kálozra; kezdett élni az új hagyomány. A sírt körülvéve rövid beszéd hangzott el, majd a kálozi nyugdíjasklub műsorát (szavaltat, ének) követően el-

helyeztük koszorúinkat, és a bányász- és kohászhimnuszok eléneklése után rövid baráti beszélgetésre, ismerkedésre vendégei voltunk a helybéli nyugdíjasoknak.

A 2002. évi megemlékezést november 6-án délután tartottuk. *Csőmöz Ferenc* bevezetőjét ezekkel a szavakkal kezdte: „Évente eljövünk e sírhoz, elhelyezzük koszorúinkat tiszteletünk jeléül, de vajon ismerjük-e Kunoss Endrét? Nem érzem magam méltónak a költő, író, hírlapíró, szerkesztő, nyelvész, pedagógus, jogtudós, ügyvéd, mezőgazda, a 33 éves korában elhunyt polihisztor életének ismertetésére, csak néhány, érdeklődésre számot tartó dologra térek ki.” Beszédét követően a nyugdíjasklub rövid műsora azt mutatta, hogy ők is magukénak érzik Kunoss Endre emlékét, az elhangzott szavaltatok, énekek az emlékezés hangulatát idézték.

A bányász- és kohászhimnuszok eléneklése előtt (ezeket már velünk éne-

kelték a jelen lévő káloziak is) elhelyezték a síron a megemlékezés koszorúit, a székesfehérvári szervezet után a dunaújvárosi csoport – köztük főiskolai hallgatók is! –, a bányászok tatabányai, oroszlányi, bakonyi csoportjainak megjelent képviselői is, végül Káloz község önkormányzatának nevében *Weisengruber Imre* polgármester, ill. a nyugdíjasklub. Reméljük, a résztvevők, a mostani ötven fős nyugdíjasklub jövőre kiegészül azokkal, akik idén nem jöttek el.

A nyugdíjasklub házában köszöntöttük az ott is megjelent polgármester urat névnapja alkalmából, majd a jelenlévők nagy örömeire *Csurgó Lajos*, a székesfehérvári szervezet elnöke szétosztotta dr. Zsámboki László könyvének kérésünkre készített utánnomását.

„Egy év múlva ugyanitt!” – ismételtetésével vettünk búcsút egymástól bányászok, kohászok, káloziak, ifjak és idősebbek.

 Csömöz F.

Szerkesztőbizottsági ülés

Lapunk szerkesztőbizottsága dr. Prohászka János elnök vezetésével december 11-én ülést tartott. A napirendi pontok megtárgyalása előtt dr. Verő Balázs felelős szerkesztő tájékoztatta a megjelenteket Prohászka Jánossal folytatott előzetes megbeszéléséről. A bizottság elnöke felajánlotta, hogy megromlott hallása miatt tisztét más, a bizottság által támogatott személy vegye át, aki esetleg a lap finanszírozásában is nagyobb segítséget tud nyújtani. Az új elnök megválasztásáig Prohászka János akadémikus továbbra is ellátja a tisztjéből adódó feladatokat.

Az első napirendi pontban Verő Balázs a 2002. év tapasztalatairól számolt be. A lap megjelenése alapvetően a pénzügyi helyzet függvénye volt, cikkihiány miatt a lap nem késett. A postázás kikerült az egyesületből, egy budaörsi kft. végzi. Külön köszönetet mondott az idősebb szerkesztőségi tagoknak, akik munkája és lelkesedése nélkül a lap nem jelenhetne meg.

A második napirendi pontban dr. Bakó Károly értékelt a lap elmúlt évi számaikat. Kiemelte a lap gondos szerkesztését, tartalmi kiegyensúlyozottságát és változatoságát. Ezt követően dr. Lengyel Károly tájékoztatást adott az egyesületi lapok kiadásával foglalkozó ad hoc bizottság tevékenységéről.

A következőkben a lap 2003. évi te-

matikájának meghatározása lett volna a téma. Azonnal felvetődött a kérdés, 2003-ban hány lapszám és mekkora terjedelem lesz megjelentethető. Alapvető fontosságú, hogy a lap rendszeresen jelenjen meg. Lengyel Károly elmondta, hogy az ütemezés csak a rendelkezésre álló pénznek megfelelően történhet, annyi számot lehet megjelentetni, amennyire a szakosztályok fedezetet vállalnak. 2003-ban összesen 6 szám megjelentetését látja reálisnak, amiből kettő a három lap közös száma lenne (110 év, közgyűlés). Az ülésen megjelent *Gagyri Pálffy András* is egyetértett ezzel.

Dr. Tardy Pál bejelentette, hogy 2003-ban a MVAE nem fogja a vaskohász vállalatok nevében központilag támogatni a lapot, a vállalatokat egyenként kell a laptámogatás ügyében megkeresni. Emlegetett arra is, hogy az egyéni tagdíj 40%-a a lapokat illet meg, és a konferenciák fizető résztvevői után 1000 Ft/fő jár a lapnak.

Katkó Károly kérte, hogy január végéig a szakosztályok hagyják meg, hogy egy lapszámnak mennyi a költsége, hány cikk szükséges a megtöltésükhöz, és akkor a szakosztályok döntenek a lapok számáról és terjedelméről.

Valamennyi szerkesztő egyetértett abban, hogy a 135. évfolyam nem lehet a BKL Kohász utolsó évfolyama.

fa

Nemcsak a bor volt savanyú...

2002. december 17-én óévbúcsúztató beszélgetésre hívta meg az OMBKE elnöke az egyesület szeniorjait és tiszteleti tagjait. A megjelenteket *Horváth Csaba*, a szeniorok tanácsának elnöke köszöntötte és egyben bejelentette, hogy egészségi okokból kénytelen lemondani az elnöki tisztségről. Dr. Tolnay Lajos elnök vázlatosan beszámolt az elmúlt év legfontosabb eseményeiről és a jövő kilátásairól. A helyi szervezeteknél a gazdasági nehézségek ellenére szép munka folyt. Az egyesületnek voltak sikeres központi rendezvényei. A tagdíjmorál jobb, mint bármikor az előző években. A tagok több mint 90%-a teljesítette tagdíjfizetési kötelezettségét, és sokan ajánlották fel adójuk 1%-át az egyesületnek. A jövő

kevésbé biztató, mert két fő szponzor az MVAE és a MAL Rt. bejelentette, hogy 2003-ban a gazdasági nehézségek miatt csökkenteniük kell jogitagdíj-felajánlásukat. Mindent meg kell tennünk további szponzoráló vállalatok megtalálására. A szükséges takarékoság az egyesületi lapok kiadását is korlátozza. Talán hat szám jelenhet meg 2003-ban, ebből két szám központi szerkesztésű lesz (110 éves jubileum és közgyűlés). A nem túl szívderítő kilátások ismertetését követően az erdészek nevében volt egy hozzászólás, de ez és a többi egyéni hozzászólás már elveszett a résztvevők beszélgetésének hangzavarában. A híreknél csak az asztalon lévő vörös bor volt savanyúbb. (H. W.)

Évzáró események Salgótarjánban

Október 24-én és november 28-án tartott klubnapunkon a hagyományos, rövid, az egyesületi életről szóló tájékoztatók mellett az aktuális programjaink előkészítése és szervezése volt a fő téma.

Kérésünkre október 24-én az Acélgár elnökgazdája, *Szalai József* fogadta szervezetünk kohász vezetőit, s e kis beszélgetéssel talán sikerült egy kicsit közelebb kerülni egymáshoz. Szalai úr elmondta a gyár gondjait, de nem zárta ki, hogy ha jövőre a cég helyzete megerősödik, támogatni fogja szervezetünket.

Szakestélyünket idén már át kellett szerveznünk, az acélgári privatizálással megszűnt számunkra annak lehetősége, hogy a régi törzshelyünket, az acélgári kultúrotthont e célra igénybe vehessük. Ezért most, és valószínűleg a következő években is, a Bányamúzeum lehet szakestélyünk színhelye. A november 15-én megtartott szakestélyen kb. 70-en voltunk, de a szűkösebb hely miatt most a családtagokat nem tudtuk meghívni.

A 80 éves város ünnepi rendezvényei keretében került sor a Borbála-nap megünneplésére, amit az önkormányzat is támogatott, s így volt lehetséges, hogy a megemlékezés a főplébánián ünnepi szentmisével kezdődjön, majd a Bányamúzeumnál a Kohász fúvószenekar és a helyi Pódium Stúdió művészeinek közreműködésével folytatódjon. Az ünnepségen az önkormányzat képviselőjében részt vett *Kovácsné Czene Csilla* alpolgármester és *Sándor Zoltán*. A műsor után a rendező szervezetek megkoszorúzták a múzeum előtt álló bányász emlékművet. A Szent Borbála-ünnep nógrádi hagyományairól dr. *Szvirček Ferenc* helyettes múzeumigazgató tartott kiselőadást. Természetesen, a befejező résztben sokat énekeltük hagyományos dalainkat és ke-negettük hangszálainkat.

Liptay Péter

Kérjük azon kollégáinkat, akik aranydiplomájukat nem a Miskolci Egyetemen kapták, szíveskedjenek ezt és az oklevéltadás adatait szerkesztőségünkkel közölni, hogy arról tájékozathassuk lapunk olvasóit.

Köszönjük.

Az öntészeti szakosztály budapesti helyi szervezete munkájáról

A budapesti helyi szervezet havonta tartott összejöveteleket, részben az OMM Öntödei Múzeumban, részben egy-egy öntödét meglátogatva, rendszeresen az öntészettörténeti szakcsoporttal közösen.

A rendezvényeken alkalmanként 30-50 fő vett részt. Az összejövetelek szakmai része után, jó hangulatú, terített asztal melletti beszélgetések segítik elő a tagság személyes kapcsolatainak fejlődését. Itt közöljük a 2002. évi programjaink rövid jegyzékét. Az öntészettörténeti szakcsoporttal közös rendezvényeket csilgaggal jelöltük.

* 2002. február 6.

A budapesti helyi szervezet 2002. évi munkatervének megvitatása, elfogadása.

A tagnyilvántartás helyzete, öntöbál, egyebek.

* 2002. március 6.

Helye: FÉMALK Kft.

Beszámoló a FÉMALK Kft.-nél alkalmazott technológia, minőségbiztosítás piackutatás, fejlesztés legújabb eredményeiről.

Adózással kapcsolatos változások ismertetése. *Borankay L.* előadása.

* 2002. április 3.

Történelmi visszatekintés a középfokú technikusképzés előkészítéséről és beindításáról. *Pilissy L.* előadása.

A szabványosítás helyzete, különös tekintettel az öntészetre. *Szabó József* előadása.

* 2002. május 15.

A Ganz villamossági gyár területén megépített Millenáris Park megtekintése.

2002. június 13.

Egész napos rendezvény: Zebegényi Hajóipari Múzeum, Nagybörzsönyi Malomipari-, Falutörténeti Múzeum, Bányász Emlékház megtekintése.

* 2002. szeptember 4.

Az Öntödei Múzeum kiállítási tárgyainak adakozással, vásárlással történő bővítése. *Dr. Lengyelne Kiss Katalin* előadása.

* 2002. október 2.

Látogatás *Domonkos László* szoborkészítő érdi műhelyében.

* 2002. november 5.

Kossuth Lajos hatása a XIX. sz. magyar iparfejlesztésére. *Gavlik István*, a Kossuth Szövetség örökös elnökének előadása.

* 2001. december 5.

Beszámoló az öntészeti szakosztály éves munkájáról.

Beszámoló a budapesti helyi szervezet munkatervének végrehajtásáról.

Beszámoló az öntészettörténeti szakcsoport 2002. évi munkatervének végrehajtásáról.

Évbúcsúztatás

☞ **Kövágó Zoltán**

Juhász Gyula (1941–2002)

Juhász Gyula a Csepeli Fémmű Rt. volt vezérigazgatója 2002. november 18-án váratlanul elhunyt.

Juhász Gyula 1941. április 26-án született Budapesten. 1963-ban felsőfokú gépész szaktechnikusi oklevelet szerzett. A Csepeli Fémműben 1963-tól dolgozott. Előbb mint technikus, később mint MEO csoportvezető. 1966 és 1968 között az ólombronz csapágyöntöde üzem vezetője volt. 1968-tól az acélszalaghengerdet vezette 1975-ig, amikor is 1975. szeptember 1-jétől a Csepeli Fémmű igazgatójává nevezték ki. 1983-ban a Csepel Művek Tröszt átalakulása után a Fémmű, mint önálló vállalat vezérigazgatója lett. 22 éven keresztül irányította a vállalatot 1997 áprilisáig, amikor korengedményes nyugdíjba vonult. Kapcsolata a kohászatlan ezután sem szakadt meg, a Dunaferr Lőrinci Hengermű felügyelőbizottságának volt tagja.

Juhász Gyula irányítása alatt alakult ki a Fémmű mai arculata. A '70-es évek második felében végrehajtott fejlesztések mindmáig létalapját képezik az itt dolgozók egzisztenciájának. Az ő irányításával és az általa megválasztott munkatársak segítségével többször sikerült a Fémműnek a nehéz gazdasági helyzetből önerőből kiemelkedni, és évekre új fejlődési pályára állítani a Csepeli Fémműt.

Kiemelkedő tevékenységéért többször kapott Kiváló Dolgozó és Kiváló Munkáért kitüntetést. 1985-ben a Munka Érdemrend kitüntetés ezüst fokozatával ismerték el munkáját.

Több évtizeden keresztül volt az OMBKE fémkohászati szakosztályának tagja, és mint a vállalat vezetője számos szakmai rendezvény szervezését segítette, valamint szponzorálta. Különösen emlékezetesek és sikeresek voltak a '70-es évek végén és a '80-as évek elején lebonyolított fémkohászati napok.

Juhász Gyula az őt jól ismerők emlékezetében mint emberséges, jóindulatú, segítőkész, ugyanakkor mint lobbanékony ember él tovább, akit sugárzó boldogsággal töltött el, ha adhatott és jutalmazhatott. Ha időnként büntetnie kellett – és erre még az indokoltnál is kevesebbszer került sor – az nagyobb lelki megterhelést jelentett számára, mint az érintett számára.

Családja, kollégái és ismerősei mélyen megrendülten búcsúztatták 2002. november 22-én a Csepeli Temetőben a hirtelen és fiatalon eltávozottat.

A Csepeli Fémmű Rt. munkatársai nevében búcsúzott, és az OMBKE fémkohászati szakosztálya nevében Balázs Tamás mondott utolsó jó szerencsét!

